

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7209010144
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7209010144.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovanej J. J. a spol. pre spolupáchateľstvo zločinu podvodu podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 17. januára 2017 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovanej S. O. J. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 8.12.2015, sp.zn. 8T/10/2009 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o uznaní viny a treste obžalovanej S. O.Á. J. a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry vo vzťahu k obžalovanej J. J..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 8.12.2015 sp.zn. 8T/10/2009 bola obžalovaná S. O. J. uznaná vinnou pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „Tr.zák.“) na tom skutkovom základe, že

v úmysle obohatiť sa na úkor iného prisľúbila A. J., že jej poskytne peniaze na splatenie jej dlhu, ktorý mala voči V. D. I., a.s. a za tým účelom dňa 23.9.2005 v J., na J. ulici uzavrela A. J. ako dlžník s J. J. ako veriteľom Zmluvu o pôžičke X/XX na sumu 480 000,- Sk (15 933,08 €), ktorú sa zaviazala A. J. vrátiť v štyroch splátkach do 24.1.2006 a v ten istý deň 23.9.2005 na Notárskom úrade JUDr. A. J. na Ž. ul. č. X v J. bola medzi dlžníkom a veriteľom ako neoddeliteľná súčasť zmluvy o pôžičke podpísaná Zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva a to k nehnuteľnosti 2-izbovému bytu č. XX na X. poschodí na I. ul. č. X v J., ktorého majiteľkou bola A. J., kde podľa článku IX tejto zmluvy, ak nedôjde k splneniu záväzku dlžníka podľa čl. III Zmluvy o pôžičke č. XX/XX najneskôr v dohodnutom termíne, veriteľ sa stáva vlastníkom tejto nehnuteľnosti, pričom obe vyššie uvedené zmluvy pripravila S. O. J. s tým, že na poslednú splátku pôžičky vo výške 420 000,- Sk mala S. O. J. vybaviť pre A. J. úver, k čomu nedošlo a následne v mesiaci september 2007 S. O. J. na Stavebnom bytovom družstve v J. na Q. ul. č. X predložila pozmenenú fotokópiu Zmluvy o pôžičke, v ktorej bola doplnená v čl. IV bod 2 plná moc v prospech veriteľa a to za tým účelom, aby správca vydal potvrdenie, že vlastníkom bytu nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, nakoľko toto vyhlásenie bolo potrebné doložiť k návrhu na vklad vlastníckeho práva C. XXXX/XXXX podanom dňa 26.3.2007 na Správu katastra J., S. T. XX na základe uzavretej Zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom jej správca toto potvrdenie nevydal, následne dňa 2.11.2007 I. J. J. vydala po opakovaných podaniach pod sp. zn. C. XXXX/XXXX rozhodnutie o povolení vkladu, na základe ktorého sa vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí na I. ul. č. X v J. stala J. J., pričom už pri podpise Zmluvy o pôžičke a Zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva dňa 23.9.2005 S. O. J. vedela, že A. J. nebude môcť pôžičku splatiť, čím bola A. J. spôsobená škoda vo výške 1 004 100,- Sk (33 330,01 €),

Bol jej za to uložený podľa § 221 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. bol výkon uloženého trestu obžalovanej podmiennečne odložený s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. určená skúšobnú dobu v trvaní 60 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr.zák. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávať sa s osobami, ktoré majú na obžalovanú negatívny vplyv a ktoré boli účastníkmi na trestnom čine.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr.zák. uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. uložený trest zákazu činnosti vykonávať činnosť spočívajúcu v zabezpečovaní úverov, pôžičiek, predaja a kúpi realít, ako aj ich sprostredkovanie a vykonávanie poradenstva v týchto oblastiach po dobu 36 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák., bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanej S. O. J. rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T 118/2011 zo dňa 5.3.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 5To/37/2015 zo dňa 27.10.2015, ktorým bol podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 3, § 51 ods. 1 Tr.zák. uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov s probačným dohľadom, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Súčasne, bola obžalovaná J. J. oslobodená podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „Tr.por.“) spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II, sp.zn. 3Pv 28/2008 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

v úmysle obohatiť sa na úkor iného prisľúbili A. J., že jej poskytnú peniaze na splatenie jej dlhu, ktorý mala voči V. D. I., a.s. a za tým účelom dňa 23.9.2005 v J., na J. ulici uzavrela A. J. ako dlžník s J. J. ako veriteľom Zmluvu o pôžičke č. X/XX na sumu 480 000,- Sk (15 933,08 €), ktorú sa zaviazala A. J. vrátiť v štyroch splátkach do 24.1.2006 a v ten istý deň 23.9.2005 na Notárskom úrade JUDr. A. J. na Ž. ul. č. X v J. bola medzi dlžníkom a veriteľom ako neoddeliteľná súčasť zmluvy o pôžičke podpísaná Zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva a to k nehnuteľnosti 2-izbovému bytu č. XX na X. poschodí na I. ul. č. X v J., ktorého majiteľkou bola A. J., kde podľa článku IX tejto zmluvy, ak nedôjde k splneniu záväzku dlžníka podľa čl. III Zmluvy o pôžičke č. 01/05 najneskôr v dohodnutom termíne, veriteľ sa stáva vlastníkom tejto nehnuteľnosti, pričom obe vyššie uvedené zmluvy pripravila S. O. J. s tým, že na poslednú splátku pôžičky vo výške 420 000,- Sk mala S. O. J. vybaviť pre A. J. úver, k čomu nedošlo a následne v mesiaci september 2007 J. J. a S. O. J. na Stavebnom bytovom družstve v J. na Q. ul. č. X predložili pozmenenú fotokópiu zmluvy o pôžičke, v ktorej bola doplnená v čl. IV bod 2 plná moc v prospech veriteľa a to za tým účelom, aby správca vydal potvrdenie, že vlastníkom bytu nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, nakoľko toto vyhlásenie bolo potrebné doložiť k návrhu na vklad vlastníckeho práva C. XXXX/XXXX podanom dňa 26.3.2007 na Správu katastra J., S. T. XX na základe uzavretej zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva, pričom jej správca toto potvrdenie nevydal, následne dňa 2.11.2007 Správa katastra J. vydala po opakovaných podaniach pod sp. zn. C. XXXX/XXXX rozhodnutie o povolení vkladu, na základe ktorého sa vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí na I. ul.č. X v J. stala J. J.Á., pričom už pri podpise Zmluvy o pôžičke a Zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva dňa 23.9.2005 J. J. a S. O. J. vedeli, že A. J. nebude môcť pôžičku splatiť, čím bola A. J. spôsobená škoda vo výške 1 004 100,- Sk (33 330,01 €),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená A. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J., I. ul. č. X odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podali odvolanie ako prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II proti výroku o treste u obžalovanej S. O. J. (ďalej len „obžalovaná J.“) a proti výroku o vine, ktorým bola obžalovaná J. J. (ďalej len „obžalovaná J.“) oslobodená spod obžaloby.

Prokurátor - vo vzťahu k výroku týkajúcemu sa obžalovanej J. - konštatuje, že uložený trest je v rozpore so zásadami pre uloženie trestu, pretože prvostupňový súd ukladal obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody, pričom pri ukladaní vychádzal zo základnej sadzby 3 až 10 rokov, pričom však bolo potrebné vzhľadom na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (1-krát priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., nezistená poľahčujúca okolnosť) zvýšiť dolnú hranicu o jednu tretinu, teda základnú trestnú sadzbu upraviť na 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, na čo doposiaľ nebolo prihliadnuté. Pri postupe podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby na hranici najmenej 5 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom na uvedené je treba považovať uložený trest za uložený v rozpore so zákonom. Žiada preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku a pri nezmenenom výroku o vine jej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby po jej zákonnej úprave podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vykonávať činnosť spočívajúcu v zabezpečení úverov, pôžičiek, predaja a kúpi realít, ako aj ich sprostredkovanie a vykonávanie poradenstva v týchto oblastiach po dobu 36 mesiacov.

Čo sa týka odvolania proti výroku v napadnutom rozsudku vo vzťahu k oslobodeniu obžalovanej J. s tým, že nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná, prokurátor poukazuje na tieto skutočnosti.

Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkazy svedčiace v neprospech obžalovanej a nevysporiadal sa tak so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania - z výpovede poškodenej z prípravného konania prečítanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná J. pred spáchaním skutku sprostredkovala úver poškodenej A. J. (ďalej len „poškodenej“) v V. D. I., a.s., pričom poškodenej zriadila záložné právo k svojmu bytu (viď listinné dôkazy). Z tohto úveru poškodenej poukazovala na účet obžalovanej J. sumu 130.000,- Sk, pritom sa aj podieľala na splácaní tohto úveru (viď výpoveď svedka S. N.). Postupom času však prestali ako poškodenej, tak i obžalovaná J. úver splácať, na základe čoho pristúpila banka k predčasnej splatnosti úveru a žiadala poškodenej o okamžité splatenie úveru, v opačnom prípade pristúpiť k výkonu záložného práva. Po tomto poškodenej požiadala obžalovanú J. o odvrátenie hroziaceho následku, na čo obžalovaná J. predložila obžalovanej J. ponuku, aby poškodenej poskytla pôžičku, vďaka čomu by sa vyriešila situácia s peňažnými prostriedkami. Vedela, že poškodenej nie je schopná splácať dlhy, čo potvrdili svedkyne T. T. a S. X.. Následne obžalovaná J. poskytla poškodenej pôžičku vo výške 480.000,- Sk, ktorú mala uhradiť v troch splátkach po 20.000,- Sk a poslednou splátkou 420.000,- Sk a za účelom zabezpečenia tohto záväzku bola podpísaná zmluva medzi obžalovanou J. ako veriteľom a poškodenej ako dlžníkom dňa 23.9.2005 o zabezpečení záväzku prevodom práva - vlastníckeho práva k bytu. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v prípade nesplatenia pôžičky v dohodnutom termíne sa vlastníkom bytu stáva obžalovaná J.. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že prvé tri splátky mala uhradiť obžalovaná J. z peňazí poskytnutých obžalovanou J., štvrtá splátka mala byť vyplatená z úveru, ktorý mala poškodenej sprostredkovať obžalovaná J., k čomu však nedošlo. Poukazuje na to, že obžalovaná J. vedomá si platobnej neschopnosti poškodenej po vzájomnej dohode s obžalovanou J. poskytla pôžičku s úmyslom získať byt poškodenej, na preklopenie obdobia, v ktorom obžalovaná J. sprostredkuje poškodenej ďalší úver, pričom ako obžalovaná J., tak obžalovaná J. vedeli, že nesprostredkujú poškodenej žiadny ďalší úver, v dôsledku čoho nebude schopná splniť svoje záväzky a uhradiť pôžičku v lehote splatnosti, v dôsledku čoho byt pripadne obžalovanej J.. Bola to obžalovaná J., ktorá poskytla pôžičku vo výške 480.000,- Sk jej dovtedy neznámej poškodenej A. J.. Obidve obžalované tak sofistikovaným konaním tak, aby na nich nepadlo podozrenie získali od poškodenej byt, ktorého hodnota v predmetnej dobe predstavovala podľa znaleckého posudku 1.004.100,- Sk. Pokiaľ vypovedala obžalovaná J., že sa snažila dohodnúť s poškodenej na splatení pôžičky, o čom svedčí i to, že k samotnému prevodu bytu došlo až po dvoch rokoch splatnosti pôžičky, hodnotí prokurátor ako účelovú a v rozpore s vykonaným dokazovaním. K prevodu bytu na obžalovanú J. nedošlo skôr v dôsledku absencie vyhlásenia správcu bytového družstva, že na byte nie sú žiadne nedoplatky, ktoré potvrdenie sa snažili obžalovaná J. a obžalovaná J. prostredníctvom pozmenenej doložky v zmluve za každú cenu získať. Vlastníkom bytu sa stala obžalovaná J., ale až potom, keď poškodenej zistila, že jej obžalované v skutočnosti nechceli pomôcť a v snahe predísť účinkom uzavretého zabezpečovacieho prevodu práva, previedla byt kúpnu zmluvou na tretiu osobu, pričom predložila aj potrebné vyhlásenie správcu bytového družstva.

Týmto svojím konaním tak obžalovaná J. naplnila pojmové znaky zločinu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. ako po stránke objektívnej, tak aj subjektívnej s úmyslom obohatiť sa tak uviedla do omylu poškodenú.

Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušil výrok rozsudku o oslobodení obžalovanej J. spod obžaloby a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná J. podala prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, poukazujúc, že z odvolania nie je zrejmé, z akého dôvodu má byť hodnotená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., nakoľko pri jej predchádzajúcich odsúdeniach platí fikcia, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol ako nedôvodné a súčasne žiada, aby podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

I obžalovaná J. podala vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a navrhla, aby odvolací súd jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol ako nedôvodné.

Poukazuje na správny postup prvostupňového súdu, ak dospel k záveru, že nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchala obžalovaná a postupoval v zmysle § 285 písm. c) Tr.por. Správne vyhodnotil ako výpovede tak obžalovaných, ako aj poškodenej a ďalších svedkov, vrátane listinných dôkazov. Nebol vykonaným dokazovaním preukázaný úmysel obžalovanej J. uviesť poškodenú do omylu, predstieraním (poskytnutím) pôžičky, aby získala byť poškodenej. Obžalovaná J. poskytla pôžičku poškodenej s predpokladanou výškou príjmu 20.000,- Sk, nie však v úmysle získať byť poškodenej. Tomuto nenasvedčuje aj doba od splatnosti pôžičky do povolenia vkladu do katastra nehnuteľností.

Obžalovaná J. podala odvolanie proti rozsudku tak proti výroku o vine, ako i proti výroku o treste, a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Toto svoje odvolanie zdôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. Napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, prvostupňový súd sa opiera pri rozhodovaní o vine o výpovede poškodenej a svedkov a postupoval v rozpore so zásadou in dubio pro reo. Ďalej poukazuje citáciou ustanovenia § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. a pokračuje poukazom, že obžalovaná J. poskytla poškodenej pôžičku 480.000,- Sk, ktorá mala byť a aj bola použitá na splatenie dlhu poškodenej voči V. D. I., a.s. Vzhľadom na výšku pôžičky bola uzatvorená písomná zmluva o pôžičke a i zmluva o zabezpečovacom prevode práva, ktorá mala zaistiť vrátenie pôžičky v dohodnutom čase alebo možnosť uspokojenia obžalovanej J. s predajom bytu. Išlo o štandardný postup, pričom spôsob výkonu bol totožný so záložným právom, teda nie je zrejmé, v čom bola trestnosť poskytnutia pôžičky, resp. jej zabezpečenia a napokon aká škoda vznikla poškodenej. Zdôrazňuje, že to bola práve poškodená, ktorá odmietla súčinnosť pri vklade zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, svoj dlh riadne nesplácala a v konaní pred súdom vyšlo najavo, že dlh ani nemala z čoho splácať.

Naopak, bola to skôr poškodená, ktorá uviedla obžalovanú J. do omylu vo vzťahu ku svojej schopnosti plniť svoj záväzok, urobila tak za účelom splatenia dlhu voči banke s cieľom vyhnúť sa výkonu záložného práva na byt zo strany banky. Poškodená, vedomá si skutočnosti, že nebude schopná uhradiť dlh obžalovanej J.W., odmietla zrealizovať úkony, aby došlo k zápisu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tým, že odmietla zabezpečiť potvrdenie správcu, že vlastník bytu nemá nedoplatky. Bola to poškodená, ktorá uviedla obžalovanú J. do omylu, keď predstierala svoju schopnosť vrátiť požičané finančné prostriedky, ako i úmysel svoj záväzok zabezpečiť zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva. Tento jej úmysel len potvrdzuje jej následné konanie, t.j. nesplatenie dlhu riadne a včas a nevykonanie úkonov k zápisu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, naopak rozhodla sa nehnuteľnosť previesť na tretiu osobu, aby tak úmyselne zmarila možnosť uspokojenia obžalovanej J.. Bola to poškodená, ktorá predložila potvrdenie správcu domu na kataster o tom, že vo vzťahu k predmetnému bytu nie sú evidované žiadne nedoplatky, čo bolo ako príloha zmluvy o predaji bytu na tretiu osobu. Sama si neuvedomila, že na byte bola tzv. plomba z dôvodu podania návrhu na zápis zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva na obžalovanú, toto potvrdenie bolo práve chýbajúcou prílohou, aby došlo k zápisu zabezpečovacieho prevodu práva na obžalovanú.

Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako sa mala obohatiť obžalovaná J., naviac, ak obžalovaná J. bola oslobodená. Nie je zrejmé, akým konaním došlo k uvedeniu poškodenej do omylu, čoho sa mal omyl týkať, aká bola výška škody spôsobená poškodenej a čím bola preukázaná vedomosť obžalovanej J. v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke, že poškodenej nebude môcť pôžičku vrátiť, keď v tom čase bola riadne zamestnaná a tvrdila, že jej pomôže rodina. Naviac bola to poškodenej, ktorá sa zaviazala vrátiť pôžičku, nie obžalovaná, táto jej mala vybaviť pôžičku, čo sa aj stalo. Žiadnym dôkazom nie je preukázané, že obžalovaná J. mala sľúbiť poškodenej a čím bolo preukázané, žeby táto skutočnosť bola podmienkou uzatvorenia zmluvy o pôžičke s obžalovanou J..

Jednoznačne absentuje naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, poškodenej žiadna škoda nevznikla. Pokračuje citovaním, aké je konanie pri uvedení do omylu, čo je potrebné na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu a naplnenie akých znakov vyžaduje čo i len základná skutková podstata trestného činu podvodu.

Na záver uvádza, že jej snahou bolo pomôcť poškodenej, ktorá mala problémy s vrátením úveru banke, pričom ak by nedošlo k vyplateniu úveru, banka by podnikla právne kroky na uspokojenie svojej pohľadávky. To, že o byt poškodenej neprišla svedčí aj jej snaha byt predať tretej osobe. Nakoľko nebolo preukázané, žeby sa dopustila skutku kladenému jej za vinu, teda neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu, navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti JUDr. Rudolfa Maníka, PhD., MBA, MHA - splnomocnenca poškodenej, nakoľko boli splnené procesne podmienky pre takýto postup - vid' § 294 ods.1, ods.2 Tr.por.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, pričom v podstate stručnejšie zopakoval obsah odôvodnenia odvolania. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil jednak pre procesné chyby konania, ako aj pre nedostatočne zistený skutkový stav prvostupňovému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo vzťahu k odvolaniu obžalovanej J. navrhol, aby toto bolo zamietnuté.

Obžalovaná J. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázala na to, že nie všetky prokurátorom uvádzané skutočnosti sú v súlade s realitou, ona sumu 130.000,- Sk použila ako pôžičku pre iné osoby, mimo iné pre O. F.. Ona sa nedopustila skutku, poškodenej podvádzala i v konaní na katastri, kde jej pomáhala W. Ž., ktorá jej zrejme dávala rozumy. Navrhla, aby bola oslobodená, nakoľko sa žalovaného skutku nedopustila. Záverom podotkla, že bola stíhaná v inej veci s poškodenej, ale bola oslobodená.

Obhajkyňa JUDr. Andrea Kakulošová poukázala na obsah vyjadrenia obhajoby k odvolaniu prokurátora, i samotný obsah odvolania a opätovne zdôraznila, že nebolo žiadnym dôkazom preukázané, žeby sa klientka dopustila žalovaného skutku, a to najmä po stránke subjektívnej. Naopak mala snahu pomôcť poškodenej, aby jej nevznikla škoda, avšak poškodenej naopak neposkytovala súčinnosť, klamala pri svojej schopnosti splácať dlh a navrhla vyhovieť odvolaniu tak, že odvolací súd zruší výrok v bode 1/ napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vráti súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná J. navrhla zamietnuť odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Obhajca JUDr. Gerhard Zvolánek taktiež poukázal na obsah vyjadrenia v odvolaní prokurátora s tým, že žiadnym dôkazom nebolo preukázané, aby jeho klientka mala podvodný úmysel. Ona bola len tou osobou, ktorá požičala určitú sumu peňazí za predpokladaného zisku 20.000,- Sk, ale ani k tomu nedošlo. Nikdy nebolo jej úmyslom získať predmetný byt. Nakoľko obhajoba považuje napadnutý rozsudok vo výroku týkajúcom sa jeho klientky za správny a zákonný, navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods. 1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods. 1 Tr.por.), oprávnenými osobami (§ 307 ods. 1, ods. 2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľov postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom prihliadol i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, nakoľko by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr.por., pretože rozhodnutie je založené na i dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia, ako i podaných opravných prostriedkov a obsahu spisového materiálu, zistil nasledovné.

K výroku v bode I.

Po splnení prieskumnej povinnosti na základe obsahu spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností dospel k záveru, že právny záver prvostupňového súdu je predčasný, chybný a nezodpovedajúci správnym a úplným skutkovým zisteniam, vyplývajúcim z dôkaznej situácie a na rozdiel od prvostupňového súdu - je názoru, že z doterajšieho dokazovania - podľa obsahu spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností - nevyplýva jednoznačne taký záver, a to vo vzťahu k výroku o vine, ku akému dospel prvostupňový súd. Napadnutý rozsudok je založený na neúplných skutkových podkladoch, navyše na nezákonných dôkazoch a prvostupňový súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nie je dostatočne preskúmateľný.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prvostupňový súd oprel svoj výrok o vine - okrem ďalších dôkazov - o výpoveď poškodenej, ktorú prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 8.12.2015 postupom podľa § 263 ods.1 Tr.por., i keď správny postup bol podľa § 263 ods.3 Tr.por., nakoľko poškodená zomrela (viď úmrtý list na č. I. 550 spisu). Nie je však zrejmé, prečo napriek jej prítomnosti nebola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 31.7.2014. Následne, uniklo pozornosti prvostupňového súdu, že poškodená vypovedala v prípravnom konaní dňa 4.1.2008 vo veci neznámeho páchatela pred vznesením obvinenia obom obvineným (viď č.I.100 - 106 spisu), v dôsledku uvedeného nie je táto výpoveď použiteľná ako dôkaz v trestnom stíhaní obžalovaných J. a J..

Obsahom spisu v časti z prípravného konania sú Zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a svedkom - zo dňa 8.12.2008 medzi obvinenou J. a poškodenou (viď č.l.84 - 96 spisu) a zo dňa 23.10.2008 medzi obvinenou J. a poškodenou (viď č.l. 78 - 83 spisu). Nie je však z odôvodnenia rozsudku zrejmé, aké skutočnosti z predmetných zápisníc prvostupňový súd hodnotil ako dôkaz, nakoľko ich na hlavnom pojednávaní dňa 8.12.2015 postupom podľa § 269 Tr.por. oboznámil ako listinné dôkazy.

V predmetnej veci sa nachádzajú dva znalecké posudky, autorom jedného, a to zo dňa 5.3.2004 (viď č. l. 54 - 75 spisu) je Ing. Bernadeta Fabová - znalkyňa z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Oceňovanie nehnuteľností a autorom druhého zo dňa 12.4.2008 (viď č. l.175 - 198 spisu) je Ing. Anna Pangrácová - znalkyňa z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností.

Zo záverov posudkov je zrejmá diferenciácia Všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a to 2-izbového bytu č. M. na X. poschodí na X.. ul. č. X v J., s ktorou skutočnosťou sa prvostupňový súd taktiež riadne nevyšporial.

V rámci vykonaného dokazovania prvostupňový súd prečítal - v súlade s ustanovením § 263 ods.1 Tr.por. - výpovede svedkov S. N., W. Ž., S. X., C. D., K. J. a O. F..

Výpovede S. N. a W. Ž. sú ako dôkaz nepoužiteľné, pretože vypovedali v prípravnom konaní dňa 14.1.2008, resp. 21.2.2008 vo veci neznámeho páchatel'a pred vznesením obvinenia obom obvineným (viď č. l 138 - 140 spisu, resp. č. l. 141 - 143 spisu).

Odvolací súd však nezistil, aké skutočnosti mal prvostupňový súd preukázané ako z výpovedí svedkov S. X., C. D., K. J. a O. F., ktoré prečítal, tak i z obsahu obsiahleho oboznámeného spisového materiálu v prejednávanej veci.

Z doposiaľ uvedeného - najmä z obsahu napadnutého rozhodnutia - nie je tak odvolaciemu súdu zrejmé, na základe ktorých dôkazov dospel prvostupňový súd k záveru o vine obžalovanej J., ak ide o dôkazy vykonané v rozpore s ustanoveniami upravujúcimi dokazovanie v rámci trestného stíhania. Pri hodnotení vykonaných dôkazov bude potrebné dôsledne zvážiť i to, či v prejednávanej veci nejde o tzv. dôkaznú núdzu.

Bude potrebné, aby prvostupňový súd vykonal dokazovanie v súlade so zákonnými ustanoveniami, riadne zistil skutkový stav vo veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por., i § 2 ods.12 Tr.por. a vo veci pri plnom rešpektovaní uvedených zákonných ustanovení správne, teda zákonne a spravodlivo rozhodol.

Podľa § 321 ods.2 Tr.por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd preto ako odvolací súd dospel na základe vyššie uvedených zistených skutočností k záveru, že okresný súd ako prvostupňový súd pochybil, pokiaľ rozhodol a to predčasne, na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, čo bolo podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o uznaní viny a treste obžalovanej S. O.I. J. podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr.por. a vrátenie veci súdu prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 Tr.por., aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K výroku v bode II.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora považuje odvolací súd za potrebné úvodom podotknúť, že odvolateľ opiera svoje odvolanie o v prevažnej miere nezákonné dôkazy, na vykonaní ktorých v rámci kontradiktórneho procesu plne participoval svojou účasťou a aktivitou ako procesná strana na hlavnom pojednávaní - viď zápisnice z hlavného pojednávania na prvostupňovom súde - a v rámci kontradiktórneho procesu nebolo preukázané, že obžalovaná J. konaním v žalovanom skutku naplnila pojmové znaky zločinu podvodu formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a)

Tr.zák., ako po stránke objektívnej, tak aj subjektívnej, s úmyslom obohatiť sa a uviedla poškodenú tak do omylu.

Nebol - a to žiadnym relevantným dôkazom - preukázaný úmysel obžalovanej J., aby sa stala majiteľkou inkriminovaného bytu, nakoľko ona len poskytla finančné prostriedky a to sumu 480 000,- Sk (15 933,08 €), mala záujem len na dohodnutom zisku a finančné prostriedky jej nakoniec vrátila spoluobžalovaná.

Obdobne je správny i výrok týkajúci sa náhrady škody v napadnutom rozsudku, nakoľko prvostupňový súd postupoval v súlade s príslušným zákonným ustanovením.

Krajský súd tak ako odvolací súd na základe vyššie uvedených zistených skutočností dospel k záveru, že oslobodzujúci výrok v rozsudku okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a zákonný a preto postupom podľa § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľa - prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).